

Pustite otrokom veselje... sedaj tako nam ničesar ne škodujejo, je že prepozno! In res je že bilo pozno; strašen udar, potem pa tresk in krik, strah in obupnost se je razlegela od morja.

Ribiči so se hitro zganili.

— Mirno! zakričal je stari razbojnik. Vsak pojdi na svoje mesto in imej bakljo pripravljeno.

Pokanje je bilo vedno večje in jasno je dokazovalo, da se ladija ruši. Celo neposebno bistro oko je sedaj že moglo razločiti njene obrise. Ležala je postrani na klečeti in valovi so se zaganjali s strašno silo v njo, trgajoč deske in odnašajoč v morje vsakovrstne stvari s krova. Blisk je močno razsvetil to žalostno podobo.

— To je ladija, o kateri sem ti govoril, — rekel je Matevž Ivanu. — Vse jarbole je že polomil vihar, ladija se bode držala še kake četrt ure, a blago so najbrž že vse valovi odnesli v morje.

Stari razbojnik je malo pomolčal, potem je zaklical z močnim glasom:

Čas je, bakle!

Nakrat so vsi prižgali bakle, ki so močno razsvetljevale bučeče morje. Aničin oče stal je na kraju skale, da bi bolje videl, kako je z ladijo. Drugi razbojniki s kljukami v rokah so čakali povelja.

— Dobro glejte! — zaklical je Matevž. Ne zevajte, Vaska in Ferdinand.

S temi besedami je pokazal približajoči se val, ki je nesel zaboj na vrhu.

Peneč in bleščeč se po vrhu se je približeval velik val. Nekaj mož je stopilo do pasa v vodo in ga pričakovalo. Val je prišel, razsul se v tisoče brizg in umaknil se nazaj, pustivši plen morskim hijenam. Nakrat so se močne kljuge zasadile v zaboj in potegnili so ga na breg.

Sledeči valovi prinašali so vedno nov plen. Začelo se je trdo delo. Razbojniki vlekli so iz valov zaboje, sodčke, bale in kose jader...

V tem se je ladija popolnoma razbila. Valovi so začeli metati na breg njene dele. Nakrat je neki razbojnik privlekel na breg neki temen predmet, ki je bil človeško telo, kakor se je pokazalo. Pa niti iskra usmiljenja se ni pojavila v srcih roparjev. Truplo so kar položili na stran poleg naplovljenega plena, dokler ne bodo imeli časa, da preiščejo žepe utonivšega.

Delo se je nadaljevalo. Stari Matevž je povsod priganjal, zapovedoval, bodril in dajal navodila. Ko je on zopet stopil na svoje vzvišeno mesto, je nastal v kupu nagrabljenega blaga neki strašen šum. Starec je začuden se obrnil in pobledel; utopljenec je bil oživel in stal je na zabojih, gledajoč ga z ostrim pogledom...

Velik strah je zaprl grlo staremu razbojniku. Hotel je poklicati tovariše, a predno je mogel ziniti jedno besedo, je neznanec planil nanj, kakor tiger,

vzel mu sekiro in razklal mu glavo. Starec je spustil baklo in pal z divjim krikom.

Razbojniki so pustili delo in presenečeni se obrnili. Nekaj trenutij so gledali pogumneža, ki je ubil njih voditelja, hitro je skočil na kup delov razbite ladije, in sedaj s baklo v jedni in s sekiro v drugi roki čakal pripravljen drago prodati svoje življenje.

— Naprej! — so vsi razjarjeni zakričali, ko so se jedenkrat zavedli. — Ubimo psa.

Roparji so v tolpi planili na neznanca. A on je stal mirno, ne besede ni zinil. Samo iz očij, uprtih v tolpo, je sijala jeza. Kakor bog maščevanja, držeč v jedni roki življenje in smrt svojih nasprotnikov, je čakal s privzdigneno baklo približevanje morskih hijen.

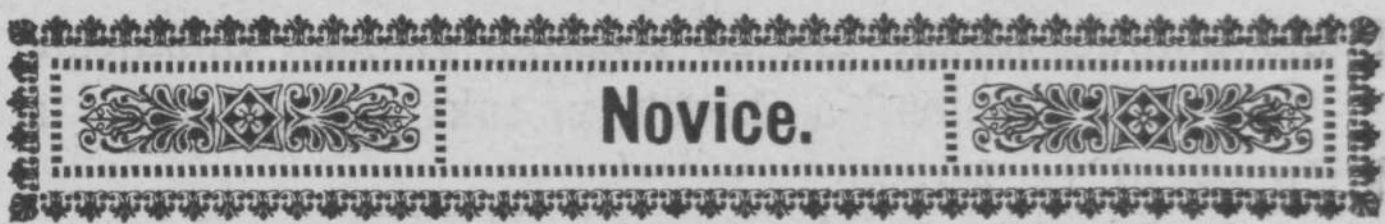
(Dalje sledi.)

Poučni in zabavni drobiž.

Novo delitev časa nameravajo z vso resnostjo vpejati v Ameriki. Leto se bi razdelilo na trinajst mesecev, katerih bi dvanajst imelo po 28 dni, zadnji pa v navadnem letu 29, v prestopnem pa 30. Prednost teh razdelitev bi bila, da bi enak dan v meseci bil tudi celo leto enak dan v tednu. Če bi na pr. 15. januarija bil petek, bil bi tudi 15. februarija, 15. marca itd.

Naša vojska bode imela — vsled poročil, predloženih delegacijam — v letu 1897. 12 feldejgmojstrov in generalov konjištva, 72 podmaršalov, 110 generalmajorjev, 349 polkovnikov, 391 podpolkovnikov, 679 majorjev, 2840 stotnikov prvega reda, 1235 stotnikov drugega reda, 5305 nadporočnikov, 4955 poročnikov; skupno torej 15 958 častnikov. K tem treba še prišteti 2027 duhovnikov, avditorjev, zdravnikov in računovodij, 2057 vojaških uradnikov in raznih drugih vojnih služabnikov, torej skupno 20 958 gagistov. Nadalje bode imela vojska 2242 častniških namestnikov, 37 707 podčastnikov, 223 004 vojakov in vojakov, 17 879 častniških slug; 766 invalidov v lokalni oskrbi. Vsa obrambena sila bode štela torej 301 169 oseb. Vojna mornarica bode imela 680 častnikov (2 admiral, 2 podadmiral, 15 kontreadmiralov), 9 duhovnikov, 9 avditorjev, 62 zdravnikov, 238 tehniških uradnikov, 108 slug, 1367 tehniškega pomožnega osebja, 7500 mornarjev, skupno 10 325 oseb. Po takem bode znašala vsenkupna obrambena sila v miru 312 494 oseb.

Umrl je dne 29. junija v Laabu pri Alt-Lengbachu profesor prirodoznanstva v Pittsburgu Gustav vitež Guttenberg, brat avstrijskega železniškega ministra. Imel je še le 52 let in je 15 let poučeval na ameriški šoli.

Novice.

— Deželni zbor kranjski je glasom Najvišjega pamenta z dne 29. junija t. l. sklican za 6. dan julija na kratko zasedanje.

— Pomožni odbor ljubljanski za nabiranje darov v korist po potresu poškodovanih, je imel pod predsedstvom svojega načelnika, dvornega svetnika g. dr. Račiča dne 1. julija svojo zadnjo sejo. Seje sta se udeležila tudi deželni predsednik g. baron Hein in deželni glavar g. Detela. Odboru je došlo skozi ves čas 72.788 gl. 3 kr.; stroški so znašali 1887 gl. 37 kr. Kakor znano, je odbor izročil denar deželni vladi v razdelitev. Volil se je poseben odbor za prireditve loterije v korist potresencev. Doposlanih je bilo namreč odboru več slik, za katere se napravi dobrodelna loterija.